

Draga moja glatunška!

le bi bila danes pri Tebi ogle-
la bi Ti glavo in dolgo dolgo gle-
dala v tvoje oči. Ti bi se vedela
kaj Ti hočem povedati, vse bi
čutila, kaj se mi godi v duhu
sluše, vse bi me razumela, kaj
Ti hočem povedati in če tudi bi
nista molčala.

Ti ti! Kako bi bilo lepo, kaj
ne? -

bi ker mi in ne more biti.
želim Ti v duhu vse, kar je dob-
rega, blazega in osrečujočega!
Bog te blagoslovi, Ti draga du-
šo, moja!

Jaz bom ves dan v duhu
na prvi Tebi in Ti moram biti
zopet vesela.

Tvoje domotinske pismo
me je jako ganilo. Ti obrazi-
ca Ti, kako si bila žalostna.
Bijaz razumem vse to jako
slabotno.

Ti se mi čudi, da sem jaz
včasih tako sanjava, po-
gumna in polna najbrav-
nejših upov. To ni nič int-
nega, vjemi mi do ne. Jaz
gleдам naprej, kar je za
menoj to se polagoma to-
ne v pozabljivost in poseb-
no bridkih ne se jaz ne
spominjam nikdar. Vidiš
jaz sem se naučila hitro
pozabljati vse, kar je žalost-
nega in nepriznaneza. Jaz

ve to tako hitro pozabim
in tako popolnoma ka-
kor, da bi splash reza me-
ga strasnega miti ne do-
živela.

Se misli, da je moja
preteklost proga si ga ved,
kako namenjiva.

Sponinjas se morda,
da sem si nekaj pisala,
da sem začela delati nek
nemški roman. - Dano
si začelke tistega dela
pisalam. Litaq ga, ker
to je moja mladost.
Morda se bode mnogo-
krat zopazala, morda se
si bode zdela neujetno
toda res je kaj hude. Pre-
travala nisem nikjer in
pisala sem mnogokrat
lepše, ker bi one strasne
rešnice miti resitno pad-
kati ne mogla v svoj
svojej grozi. Razočarala se
bode morda tudi v meni
a vedeti moram, da sem jaz
ylo vsega strasnega tem-
peramenta in da je po svi-
zaji, ki sem jo imela res
se pravi tudej, da sem
postala taka. Ker zdaj
sem mnogo boljše, nego
sem bila kot otroke. Ona
strahovita jeza, v kateri
sem si doma, ker se ni-
sem mogla drugače pre-

marati, razprila dosti-
krat roko do krvi pride
mi le se jako redko vedaj.

Litaq torej draga tran-
ha in potem sodi, ce mi je
bila osoda res mila! Toli-
ko svamni kakor sem
prebila jaz od 15-18 leta
ne pretijim celo življenje
ne.

Si praviš največ gorje
človeštvu so strasti.

Deloma imam prav,
popolnoma pa ne. Tudi
strast ima nekaj obudo-
vanja mednega n. p. ljubi-
zen, jeza, zlost, obup. Ne-
mi so bolj vse ljudje ki
so znosili tucih dnevnik
revolucij, orkanov ali ka-
ko bi jim človek dejal. Ka-
kor pa tiste miše mora-
ne, ki niso znosile naj-
manjšega zlika svojih
inšter.

Čim di dvidenplaf. kam u-
fobam pin, si mislim jaz.
Čakaj kadar pride in Ljub-
ljano debatorne o vren-
čevati, da si ne pisem
več ba jaz se počutim se
vedno jako slabo. Če mi ne
bode boljše, potem v pondeljek
se gpravim. Ves čas
slabo mi pride in jaz mis-
lim, da kar padem!

Boq Je živi, dusičko!
Nestorilno prisrčnih
poljubov
od Troje

[Signature]

Jicala bi Ti rorda boq flet-
no, pa mi je res zelo slabo.

